

[Holmberg]

nogen, på realkreditinstitutternes udlån til erhvervsbyggeri. Jeg mener nok, vi har givet ret store bemyndigelser til økonomiministeren til regulering af kreditformidlingen, men mon ikke også det er en ret smidig måde at forene pengeinstitutternes virksomhed med regeringens og Nationalbankens økonomiske politik på?

Vi har som sagt mange direkte aftaler mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det har fungeret ret praktisk.

Jeg indrømmer, at jeg er lidt tvivlende over for udlånsloftets virkninger. Her er jeg meget enig med forslagsstillerne. Vi må følge udviklingen meget nøje, og kan vi finde noget at sætte i stedet, der er bedre, så kan vi overveje det. Bare at ophæve låneloftet, det vil vi ikke være med til.

Kjelgaard (KF):

Jeg skal i modsætning til den forrige taler undlade at kommentere fremskridtspartiets bemærkninger til det fremsatte forslag, bare sige, at vi i det konservative folkeparti principielt er modstandere af restriktioner og tilhængere af de naturlige markedskræfters frie udfoldelse. I den økonomiske situation, vi befinder os i, med den økonomiske politik, der har været ført, og med de udsigter, der er for den økonomiske udvikling, er det foreliggende forslag imidlertid urealistisk. En total ophævelse af lånelofterne vil for det første dræne vores valutabeholdning; det ønsker vi ikke at medvirke til. For det andet vil det fjerne en del af incitamentet til at optage lån i udlandet, som desværre er nødvendige i situationen. For det tredje vil det forøge underskuddet på betalingsbalancen som følge af de muligheder, der vil opstå for øget forbrug på kredit; det ønsker vi heller ikke at medvirke til. For det fjerde vil forslaget, hvis det gennemføres, piske inflationen i vejret, hvis Nationalbanken vel at mærke skal trykke de sedler, der efter fremskridtspartiets mening er behov for. Det ønsker vi heller ikke.

Alternativet i den nuværende situation er, at Nationalbanken bliver nødt til at stramme kravene til pengeinstitutternes likviditet, bliver nødt til at stramme betingelserne for pengeinstitutternes genbelåningsmuligheder og en lang række andre ubehagelige ting. Det tror jeg ikke nogen af de implicerede parter

foretrækker. Skal rationeringsordningerne ophæves, må der sættes ind over for en række af de faktorer, jeg her har nævnt, plus en række andre, f. eks. de offentlige udgifter, og det vil vi i det konservative folkeparti gerne være med til.

Forslaget, som det foreligger, har i den aktuelle situation næsten lige så stor urealitet og virker næsten lige så kunstigt, som det ville virke at fremsætte et beslutningsforslag om med øjeblikkelig virkning at sænke renten med 5 pct. Det er stort set de samme faktorer, der desværre nødvendiggør lånelofterne og det alt for høje renteniveau.

Ole Olsen (SF):

SF har ingen sympati for forslaget, som det foreligger. Vi har tidligere sagt, og vi vil sige det i dag igen, at vi vil gerne være med til at differentiere udlånslofterne på en sådan måde, at kapitalen kunne styres derhen, hvor der samfundsmæssigt var mest behov for den. Men det er jo det stik modsatte, fremskridtspartiet vil her.

Jeg bemærkede, at de konservative gribende talte om markedskræfternes frie spil; man mener åbenbart fra den kant, at også på kapitalområdet kan man blot lade markedskræfterne råde. Jeg synes, udviklingen har belært os om noget helt andet.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil godt sige om bemærkningerne til dette forslag, at jeg synes, de nærmer sig det injurierende. Jeg fatter ikke, at man vil skabe antipati mod sit eget forslag ved at fremsætte bemærkninger af den karakter, men det må fremskridtspartiet selvfølgelig selv om.

En total ophævelse af udlånsloftet i løbet af få måneder, det er ikke til at overskue virkningerne af, og derfor tror vi ikke, forslaget kan gennemføres i den form, hvori det er fremsat.

Jeg synes dog, en del af ordførerne kom temmelig let hen over en del problemer, som knytter sig til lånelofterne. Nu ved jeg, at mange af de foregående ordførere – måske med undtagelse af hr. Ole Olsen – er tilhængere af en stram indkomstpolitik og alt, hvad det medfører. Når ministeren siger, at man kan ikke se på dette spørgsmål alene, det er ikke et isoleret fænomen, det hænger sammen med en række andre problemer, med